

Eva Braun

Sasvim Obican Dan

Igra kreće, ja već snalazim se
vrebam pogled, tvoj pogled vrebao me
i brisem znoj sa dlanova
ludilo osvaja kao pre
Preko stakla gledam, motrim na znak
samo sapat, necujan i lak
jedna rec i tako blizu sam
a blizina razdvaja

Ref.

Kratak susret, osmeh mesto pozdrava
i ispod stola dodir tvoga kolena
slika u tami, strah od novog budjenja
i pokret oka, prevara k'o navika
Laki drhtaj, naglo prekinut san
i jedan sasvim obican dan
sasvim obican dan
sasvim obican dan

ne brinem i ponavljam

Skok u mraku, padam i već sam tu
višem u sebi, još samo ovaj put
tražim izlaz, beg iz zabluda
a tvoja ruka me poziva

Ref.

Tražim sve što treba da dam
jedan naglo prekinut san
ne brinem i ponavljam
sasvim obican dan